

Щедра земля народжує щедрі таланти

*Театр корифеїв на Миколаївщині
та Вознесенщині*



Миколаїв здавна набув слави міста театрального

- Наш край – це колыска корифеїв українського театру Тобілевичів: І.К. Карпенка-Карого, М.К.Садовського, П.К. Саксаганського, М.К.Садовської-Барілотті – відомого драматурга, акторів, режисерів, які вписали золоті сторінки в розвиток національної культури.

- с. Кам'яно-костувате Братського району Миколаївської області – батьківщина М. Садовського, П.Саксаганського;
- у Миколаєві перебували Марія Садовська та П.Саксаганський;
- Улюблені ролі І.Тобілевича (Карпенка-Карого) зіграні на Миколаївських сценах;

П.Саксаганський (1859-1940)

- Великий режисер і актор, геній нашої сцени у 1880-1883 рр. жив у Миколаєві по в. Інженерній, 2 (служив у піхотному полку). Саме у Миколаєві він назавжди вирішує свою долю – молодий офіцер покидає армію і стає актором професійної трупи М.Старицького; у вересні 1883 р. майбутній геній уперше виходить на сцену театру Монте (що знаходиться на в. Адміральській).
- Згодом він 14 разів прибував до Миколаєва на тривалі гастролі; написав кілька п'єс, мемуарну книгу "По шляху життя" (тут є спогади про миколаївські роки, театрознавчі статті).
- *(21 грудня 1989 р. в канадському м. Торонто, поблизу українського театру ім. Т.Шевченка та ресторану "Одеса", одна з вулиць названа іменем Саксаганського, нашого великого земляка. У Миколаєві вулиці Саксаганського нема).*

Микола Садовський (1856-1933)

- Народився у нашому краї, вчився в сусідньому Херсоні;
- Славетний актор, на сцені з 1881 року, створив перший стаціонарний український театр у Києві в 1906 році, жив у Миколаєві під час тривалих гастролей, прибуваючи сюди 8 разів.

Марія Садовська-Барілотті (1855-1891)

- Видатна співачка та драматична артистка, народилася в с. Костуватому Братського району. Співала в операх, виступала у виставах театру корифеїв, і в Миколаєві теж, але життєвий шлях її урвався несподівано: трагічно померла, надірвавши серце на театральній сцені в Одесі в 36 віці.



Марко Кропивницький (1840-1910)

- Видатний драматург, актор, режисер, композитор, співак, народився на Єлисаветградщині, але дитинство та юність провів на Миколаївщині: у Вознесенську і Дмитрівці (цього ж району), Доманівщині – в Олександрівці над Чичиклією та в Молдавці (нині Козубівка), в с. Катеринівці (нині приєднане до Новокрасного Арбузинського району).

- Саме тут майбутній геніальний режисер і актор, основоположник українського професійного театру, “батько українського театру” здобув знання рідної мови, традицій, народної моралі.
- У Миколаєві він жив і працював під час гастролей, тут працював над своїми п'єсами, наші земляки стали прототипами його героїв, його п'єси увійшли в золотий фонд драматургії.

Єфросинія Зарницька

- У 1931-1936 роках у Первомайську та сусідній Катеринці закінчила життєвий і творчий шлях видатни актриса та оперна співачка, окраса українського театру корифеїв єфросинія Зарницька, учасниця легендарних гастролей української трупи у Франції 1893 р.
- “Вона співала, як соловейко, і голос її був чистий, ніби кришталь”, - писав тогочасний критик Ф.Сорсе.

Ярошенко Митрофан Корнійович (1858-1926)

- актор, співак, режисер і антрепренер школи М.Старицького, родом з смт Врадіївка на Миколаївщині. Працював у трупях М.Кропивницького, М.Старицького

Корифеї театру у Вознесенську

- Гастролі трупі “ Товариства малоросійських акторів ” відбулися у Миколаєві та Вознесенську.
- У Вознесенську бували М.Кропивницький, І.Карпенко-Карий та М.Заньковецька



У краєзнавчому музеї м. Вознесенська

Вірші про корифеїв українського театру

Саксаганський прибуває до Миколаєва.

До Миколаєва веде його стерно.

Та відчуває чаєчка-вістунка,

Що він пливе по золоте руно!

Валерій Бойченко

Не вірили, сміялися, глумилися:

- Ото придумав: серед степу –гай!

А він мовчав. Саджав собі – і край.

І вирости дерева, вкоренилися.

Не вірили, сміялися, глумилися:

- Театри? Малоросам? Ну й дивак! ...

Микола Луків

Вірші М.Рильського

- *Марія Заньковецька*

Її зорею називали
Ясною зіркою ... Вона
І справді трепетно ясна
Була, як зірка...

Маркові дуби

Дуби ростуть поволі, неквапливо;
Хто садить дуба – той його, можливо,
І не побачить вищим, аніж сам.

Саксаганський

Молодість мою гарячу
Знов перед собою бачу,
Юні сльози, юний сміх,
Щоб не знати більше їх.

Три брати

Колись, на славу Україні,
Зродила мати трьох синів.
Дала крилята їм орлині,
І душі, повні мрій і снів.